

MRF 2024.291

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 25. november 2024, j.nr. 23/14892

Ophævet og hjemvist VVM-screeningafgørelse om, at fornyelse af tilladelse til indvinding af grundvand til markvanding ikke krævede miljøvurdering, da fornyelsen af tilladelsen ikke tog højde for, at der de seneste ti år var indvundet væsentligt mindre grundvand fra borerne end indvindingstilladelse muliggjorde, og da screeningen ikke var sket på grundlag af den ansøgte mængde, men en reduceret mængde, og en screeningsafgørelse ikke kan indeholde vilkår.

Silkeborg Kommune traf i november 2023 screeningafgørelse efter miljøvurderingslovens § 21 om, at fornyet tilladelse efter vandforsyningsloven til L's indvinding af 50.500 m³ grundvand til markvanding pr. år fra to grundvandsboringer ikke var omfattet af VVM-pligt. Siden 2002 havde L haft tilladelse til samlet indvinding fra de to borer på 50.000 m³ årligt, men den faktiske indvinding havde de seneste 10 år været væsentligt lavere end det tilladte, med maksimal samlet indvinding på 43.000 m³ årligt. Kommunen havde forud for screeningafgørelsen modtaget ansøgning om tilladelse til indvinding af 63.000 m³ vand pr. år til markvanding. Idet kommunen fandt, at den ansøgte forøgelse af vandindvinding ville medføre påvirkning af målsatte vandløb, naturtyper beskyttet efter naturbeskyttelseslovens § 3 og yngle- og raste områder for registrerede bilag IV-arter, ville kommunen alene meddele "tilladelse" til en årlig indvinding fra de to borer på 50.500 m³ grundvand, som var den maksimalt målte indvinding de sidste 10 år plus 25 %. Kommunen havde vurderet, at der kunne meddeles tilladelse på trods af den mulige akkumulerede påvirkning på beskyttede naturområder, idet den tilladte vandindvinding var "sædvanlig praksis". Afgørelsen blev påklaget af Danmarks Naturfredningsforening (DN), der navnlig gjorde gældende, at vandindvindingen medførte en tilstandsændring af nærliggende § 3-områder, og at dette ikke var udtryk for hidtidig lovlig drift, og at indvindingen kunne medføre skade på bilag IV-arters yngle- og rasteområder. Miljø- og Fødevareklagenævnet (formanden) lagde til grund,

at en screening skal tage udgangspunkt i de faktiske lovlige aktiviteter. Nævnet konstaterede, at screeningen var baseret på, at indvindingen ikke ville føre til væsentlige ændringer ift. de nuværende forhold, hvilket tog udgangspunkt i indvindingsmængderne i de tidligere gældende indvindingstilladelser. Nævnet fandt derfor, at kommunens screeningafgørelse var truffet på et forkert grundlag, da grundlaget for afgørelsen var de tidligere tilladte indvindingsmængder, og ikke tidligere faktiske indvindingsmængder. Ved denne vurdering havde nævnet lagt vægt på, at kommunens vurderinger var foretaget på baggrund af, at projektet på samlet 50.500 m³ udgjorde en reduktion ift. de tidligere tilladte 55.000 m³ årligt, og dermed havde vurderet, at en indvinding på 15.000 m³ og 35.500 m³ årligt fra de to borer ikke ville have en negativ indvirkning på miljøet. Det fremgik imidlertid, at der de seneste 10 år maksimalt havde været indvundet henholdsvis 15.000 m³ og 28.500 m³ årligt fra de to borer, hvorfor en årlig indvinding på 50.500 m³ var en stigning i forhold til de faktiske forhold. Afslutningsvist henviste nævnet til, at der var ansøgt om indvinding af en større mængde end kommunen havde truffet afgørelse om, hvortil nævnet bemærkede, at screeningafgørelser træffes på baggrund af bygherrens oplysninger og at en screeningafgørelse ikke udgjorde en tilladelse der kunne ledsages af vilkår, hvormed et ændret projekt ikke kunne være grundlag for afgørelsen. Nævnet ophævede og hjemviste derfor afgørelsen.

Kommentar: Afgørelsen understreger to forhold, som jævnligt overses i screeningsafgørelser efter miljøvurderingslovens § 21. Det ene er, at ved vurdering af et projekts påvirkning af miljøet skal tage udgangspunkt i den faktiske hidtidige påvirkning, ikke i den tilladte. Det andet er, at når der indsendes anmeldelse af et projekt efter miljøvurderingslovens § 19, er det alene det ansøgte projekt, der skal screenes – og ikke kommunens ønsker om ændring af projektet, hvilket er begrundet med, at en screeningsafgørelse ikke kan indeholde vilkår. Se tilsvarende **MRF 2024.233 Mfk** og de heri indeholdte henvisninger.

Ophævelse og hjemvisning i klage over afgørelse om ikke miljøvurderingspligt for indvinding af grundvand til markvanding i Silkeborg Kommune

Sag: 23/14892

Dato: 25. november 2024

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter miljøvurderingslovens § 21, jf. § 49, stk. 1.^[1]

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Silkeborg Kommunes afgørelse af 14. november 2023 om, at indvinding af grundvand til markvanding til [Adresse1] og [Adresse2], 7362 Hampen, ikke er omfattet af krav om miljøvurdering og § 25-tilladelse, og hjemviser sagen til fornyet behandling i Silkeborg Kommune.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet^[2] og gebyrbekendtgørelsens § 2, stk. 6.^[3] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. miljøvurderingslovens § 54, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 12. december 2023 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af Danmarks Naturfredningsforening.

Klager har navnlig anført, at

- projektet medfører en markant påvirkning af nærliggende § 3-beskyttet natur, og
- projektet medfører potentielt skade på yngle- og rasteområde for spidssnudet frø.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.4.

Klager har ligeledes klaget over Silkeborg Kommunes fornyede tilladelse til indvinding af vand, samt kommunens indirekte afgørelse om, at indvindingen ikke kræver en dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 3. Klagen over indvindingstilladelsen behandles af Miljø- og Fødevarerklagenævnet i en særskilt afgørelse. [4] Klager er desuden den 17. oktober 2024 blevet vejledt om at oprette en særskilt klage over den indirekte afgørelse om, at indvindingen ikke kræver en dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 3.

2. Sagens oplysninger

2.1 Sagens forhistorie

Boringerne er etableret i henholdsvis 1975 og 1981. Boring med DGU [DGU nummer1] ligger på [Adresse1], 7362 Hampen, mens DGU [DGU nummer2] ligger på [Adresse2], 7362 Hampen.

Fra 1. januar 1981 har der været tilladelse til årligt at indvinde 15.000 m³ grundvand fra boring med DGU [DGU nummer1], og siden 2. april 2002 har der været tilladelse til indvinding af 40.000 m³ grundvand fra boring med DGU [DGU nummer2], det vil sige med en samlet tilladt indvinding på 55.000 m³ årligt. Den faktiske indvinding fra DGU [DGU nummer2] har de seneste 10 år været lavere end det tilladte med den højeste indvinding i 2013 på 28.500 m³, hvilket giver en samlet indvinding fra de to borer på maksimalt 43.000 m³ årligt.

2.2 Området

Ca. 510 m sydøst for DGU [DGU nummer2] og ca. 140 m syd for DGU [DGU nummer1] ligger der to § 3-beskyttede søer og en § 3-beskyttet mose.

2.3 Den påklagede afgørelse

Silkeborg Kommune har den 14. november 2023 i medfør af miljøvurderingslovens § 21 truffet afgørelse om, at indvinding af 50.500 m³ grundvand til markvanding pr. år fra boringerne DGU [DGU nummer2] og [DGU nummer1], ikke er omfattet af krav om miljøvurdering og § 25-tilladelse.

Det fremgår af screeningsafgørelsen, at Silkeborg Kommune har modtaget en ansøgning om en forøget indvindingstilladelse på til sammen 63.000 m³ grundvand per år til markvanding. Ansøger ønsker at fordele indvindingen med 15.000 m³ fra boring med DGU [DGU nummer1], og 48.000 m³ fra boring med DGU [DGU nummer2]. Det fremgår af screeningsafgørelsen, at kommunen ikke kan give tilladelse til en forøgelse af vandindvindingen på grund af for stor påvirkning af målsatte vandløb og sårbare naturområder, som er kortlagt som yngle- og rasteområder for spidssnudet frø. Kommunen har givet en samlet tilladelse til en reduceret indvindingsmængde på 50.500 m³/år fordelt med henholdsvis 15.000 m³/år og 35.5000 m³/år.

Af screeningsafgørelsen fremgår det desuden, at der er en række aktive boringer inden for 500 m af boringen, herunder DGU [DGU nummer3], som hører til en husholdning. Det fremgår, at da projektet er en reducere i indvindingsmængden i forhold til tidligere forhold, vurderes boringen ikke at blive påvirket væsentlig negativt.

Det fremgår desuden af screeningsafgørelsen om de regionale grundvandsforekomster, at de har en god kvantitativ og god kemisk tilstand. Den terrænnære grundvandsforekomst er ikke målt i området, men ca. 200 m sydvest for boringerne er der målt en god kvantitativ og god kemisk tilstand. Projektet vurderes ikke at forringe den kemiske tilstand, da der er tale om en eksisterende vandindvinding, som nedsættes med 5.000 m³/år.

Det fremgår af screeningsafgørelsen, at der i nær tilknytning til projektet ligger søer og mose, som er beskyttet af naturbeskyttelseslovens § 3. Det fremgår yderligere, at gennemførte påvirkningsberegninger viser en mulig akkumuleret vandstandspåvirkning på disse naturarealer som følge af vandindvinding i området. Boringen med DGU [DGU nummer2] er vurderet til at kunne have hydraulisk kontakt med de beskyttede naturområder, og på besigtigelser i området er der observeret en uhensigtsmæssig lav vandstand i søen. På denne baggrund har Silkeborg Kommune vurderet, at de ikke kan give tilladelse til den ansøgte forøgelse af indvindingsmængden. Kommunen har i stedet givet

tilladelse til den maksimalt målte indvinding de sidste 10 år med yderligere 25 % oveni. Kommunen har vurderet, at denne reduktion i indvindingsmængden godt vil kunne tillades, idet vandindvindingen da er sædvanlig praksis. For så vidt angår boring med DGU [DGU nummer1] er de 15.000 m³ grundvand per år en forlængelse af en eksisterende tilladelse. Det fremgår af Jupiter, at vandindvindingen er udnyttet omtrentligt op til tilladelsens maksimum de seneste 10 år. På denne baggrund har kommunen vurderet, at på trods af den mulige akkumulerede påvirkning af de beskyttede naturområder, kan ansøger få tilladelse til vandindvinding, da det er sædvanlig praksis.

I screeningsafgørelsen fremgår det yderligere, at det er kortlagt tilstedeværelse af spidssnudet frø ca. 140 m syd for boring DGU [DGU nummer1]. Silkeborg Kommune har vurderet, at tilladelsen er en forlængelse af den eksisterende indvinding, som ikke vil ændre tilstanden i de våde naturområder, hvilket betyder, at indvindingen ikke vil have væsentlig negativ påvirkning på disse områder, som er mulige yngle- og rasteområder for spidssnudet frø.

Silkeborg Kommune har i afgørelsen lagt til grund, at vandindvindingen er omfattet af miljøvurderingslovens bilag 2, punkt 2, litra diii, om vandforsyningsboringer, og bilag 2, punkt 10, litra m, om arbejder i forbindelse med indvinding af grundvand og kunstig tilførsel af grundvand, som ikke er omfattet af bilag 1. Kommunen har herefter på baggrund af screeningen vurderet, at det ansøgte projekt ikke antages at kunne påvirke miljøet væsentligt, og at det derfor ikke er omfattet af krav om miljøvurdering og § 25-tilladelse.

2.4 Klagens indhold

Klager har anført, at tilladelsen til vandindvinding medfører en markant påvirkning af nærliggende § 3-beskyttede søer og en § 3-beskyttet mose, da beregningerne viser en mulig vandstandspåvirkning på to disse som følge af vandindvindingen. Boringen med DGU [DGU nummer2] indvinder fra et grundvandsmagasin, der vurderes at kunne være i hydraulisk kontakt med de beskyttede områder.

Klager har anført, at den historiske indvinding de sidste 10 år har medført en ulovlig tilstandsændring af § 3-natur, da der ikke er givet § 3-dispensation i forbindelse med forrige indvindingstilladelse. Klager bemærker, at Silkeborg Kommune ved besigtigelser har konstateret en uhensigtsmæssig lav vandstand, og klager har anført, at der af denne grund ikke kan gives tilladelse til den

ansøgte indvindingsmængde. På trods af dette har kommunen givet tilladelse til at indvinde den maksimalt oppumpede vandmængde fra de seneste 10 år plus et tillæg på 25 %. Klager har anført, at dette er en væsentlig forøgelse af indvindingen set i forhold til den mængde, der allerede har medført en tilstandsændring af § 3-natur, hvilket fører til en markant tilstandsændring af både sø og mose, som er forbudt efter naturbeskyttelsesloven § 3.

Yderligere har klager anført, at Silkeborg Kommunes argument om, at indvindingsmængderne kan tillades baseret på, at der er tale om en "fortsættelse af hidtil praksis" er en misforståelse af § 3-reglerne, da der skal være tale om en hidtidig lovlig drift, før argumentet kan anvendes. Klager har anført, at der de sidste 10 år er sket en indvinding, der udgør en ulovlig tilstandsændring af § 3-naturen, og at kommunens afgørelse ikke er korrekt i forhold til at varetage hensynene til § 3-beskyttet natur.

Klager har desuden anført, at indvindingen medfører en potentiel skade på yngle- og rasteområde for bilag IV-arten spidssnudet frø, da arten er fundet 140 m syd for DGU [DGU nummer1], uden at Silkeborg Kommune har foretaget en nærmere vurdering af, hvorvidt arealerne er yngle- eller rasteområder for arten. Klager har bemærket, at arten ifølge habitathåndbogen yngler i vandhuller og særligt i vandhuller i enge, moser og klitheder, opholder sig på steder med udbredt naturlig vegetation så som enge, moser og skove, og at fødesøgningsområderne er alle typer moser og enge. Klager har yderligere bemærket, at udtørring er en trussel for spidssnudet frø.

Klager har anført, at det ikke er tilstrækkeligt redegjort for, at projektet ikke vil beskadige artens yngle- eller rasteområde, da projektet vil medføre tilstandsændringer af søer og moser, hvor spidssnudet frø er observeret. Endvidere har klager anført, at der allerede med den tidligere vandindvinding kan være sket en beskadigelse af artens yngle- og rastområder, hvorfor der ikke nødvendigvis bør gives tilladelse til tidligere indvundne mængder.

2.5 Silkeborg Kommunes bemærkninger til klagen

Silkeborg Kommune har den 28. december 2023 til klagen bemærket, at den hidtidige indvindingsmængde på begge boringer må anses som lovlig praksis. Kommunen har desuden bemærket, at mosen og søerne i området må forventes at have udviklet sig sideløbende med vandindvindingen, og at naturtyperne først efter at vandindvindingerne begyndte, er blevet omfattet af

naturbeskyttelsesloven. På baggrund af en besigtigelsesrapport efter tilsyn af mosen og søerne den 26. august 2011 har kommunen noteret sig, at vandhullerne er delvist udtørrede, og at vandindvinding kan være en trussel mod naturtyperne. Kommunen har vurderet, at selv om den hidtidige vandindvinding, som er inden for rammerne af tilladelserne, muligvis medfører en tilstandsændring, betyder det ikke, at den hidtidige indvundne mængde er ulovlig, da den begyndte, inden naturtyperne blev omfattet af lovgivningen.

Silkeborg Kommune har bemærket, at de har kendskab til, at der i vandhullerne er forekomst af spidssnudet frø, og at vandhullerne må formodes at være ynglelokaliteter. I 2018 blev der gennemført paddeundersøgelser, hvor vanddybden for søen mod vest blev vurderet til 1-1,5 m, ligesom det blev vurderet, at den aldrig udtørres helt. Det blev desuden vurderet, at vanddybden er 1,5-2 m for søen mod øst, og at der kun er sandsynlighed for mindre udtørring. Kommunen har på den baggrund vurderet, at søernes karakter som ynglelokalitet kan opretholdes på trods af de i tilladelsen givne vandindvindingsmængder.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelse

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i denne klagesag fundet anledning til at behandle, om Silkeborg Kommunes vurdering af, om projektet er miljøvurderingspligtigt, er foretaget på det rette grundlag.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

3.2.1 Indledende bemærkninger

Efter miljøvurderingslovens § 49, stk. 1, kan Miljø- og Fødevareklagenævnet behandle klager over screeningsafgørelser efter lovens § 21, for så vidt angår

retlige spørgsmål, klager over § 25-tilladelser samt klager over tilsynsafgørelser efter § 46.

Miljø- og Fødevareklagenævnets behandling af retlige spørgsmål omfatter alle spørgsmål om lovligheden eller gyldigheden af trufne afgørelser, herunder fortolkning eller forståelse af lovbestemmelser samt overholdelse af almindelige forvaltningsretlige regler og retsgrundsætninger om f.eks. saglige hensyn, lighed, proportionalitet, habilitet og krav til begrundelse og sagens oplysning.

Klager over retlige spørgsmål skal ses i modsætning til klager over skønsmæssige spørgsmål, som omfatter myndighedernes konkrete vurdering og afvejning af hensyn ved behandling af en sag om miljøvurdering af et konkret projekt. Miljø- og Fødevareklagenævnet kan dermed ikke tage stilling til, om en lovlig afgørelse er hensigtsmæssig eller rimelig i forhold til f.eks. omboendes interesser.

Endvidere fastlægger miljøvurderingsloven ikke i sig selv grænser for, hvad myndighederne kan beslutte af politiske, økonomiske eller andre grunde, men stiller alene krav til grundlaget for beslutningerne og til procedurerne herfor.

3.2.2 Silkeborg Kommunes vurdering af, om projektet er miljøvurderingspligtigt i forhold til § 3-beskyttet natur og bilag IV-arter

Det følger af miljøvurderingslovens § 15, stk. 1, at projekter, der på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, ikke må påbegyndes, før myndigheden skriftligt har meddelt tilladelse til at påbegynde projektet efter en miljøvurdering af projektets indvirkning på miljøet.

Projekter omfattet af miljøvurderingslovens bilag 1 er altid omfattet af krav om tilladelse med tilhørende miljøvurdering, før de må påbegyndes, jf. § 15, stk. 1, nr. 1.

Projekter omfattet af miljøvurderingslovens bilag 2 er omfattet af krav om miljøvurdering og tilladelse, når der er truffet afgørelse efter lovens § 21 (screeningsafgørelse) om, at det konkrete projekt kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, jf. § 15, stk. 1, nr. 2.

Det følger af miljøvurderingslovens § 21, at myndigheden på grundlag af bygherrens ansøgning skal foretage en vurdering af og træffe afgørelse om, hvorvidt et projekt omfattet af lovens bilag 2 på grund af dets art, dimensioner eller placering er omfattet af krav om miljøvurdering og tilladelse. Ved vurderingen skal myndigheden tage hensyn til kriterierne i lovens bilag 6, herunder projektets karakteristika, placering og arten og kendetegn ved den potentielle indvirkning på miljøet. Afgørelsen skal endvidere tage hensyn til resultaterne af foreløbig kontrol eller vurderinger af indvirkningen på miljøet, der er foretaget i medfør af EU-lovgivningen.

Grundlaget for screeningen er bygherrens oplysninger, allerede foreliggende viden og almene erfaringer om det pågældende sagsområde.[5] En screening anses for at være en foreløbig vurdering af det ansøgte projekt, og en screeningsafgørelse skal kunne træffes ret hurtigt.[6] Det indebærer, at der må accepteres et vist spillerum for vurderingen. Er der behov for mere indgående undersøgelser for at foretage den nødvendige vurdering, taler det for miljøvurderingspligt.

En screeningsafgørelse er ikke en tilladelse eller en godkendelse, men en forudsætning for at det anmeldte projekt lovligt kan påbegyndes, og den erstatter derfor ikke en eventuel byggetilladelse, miljøgodkendelse eller anden tilladelse, der giver ansøger ret til at påbegynde projektet.

Silkeborg Kommune har foretaget en screening af det ansøgte projekt om tilladelse til indvinding af grundvand til markvanding og har vurderet, at projektet ikke kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, hvorfor Silkeborg Kommune har truffet afgørelse om, at det ikke er miljøvurderingspligtigt.

Det fremgår af Miljø- og Fødevareklagenævnets praksis, at der ved vurderingen efter miljøvurderingsloven skal tages udgangspunkt i de faktiske (lovlige) aktiviteter.[7]

Miljø- og Fødevareklagenævnet konstaterer, at screeningsafgørelsen er baseret på, at indvindingen ikke vil føre til væsentlige ændringer i forhold til de nuværende forhold, og at vurderingerne tager udgangspunkt i indvindingsmængderne i de tidligere gældende indvindingstilladelser.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at Silkeborg Kommunes screeningsafgørelse er truffet på et forkert grundlag, da grundlaget for afgørelsen er de tidligere tilladte indvindingsmængder og ikke de tidligere

faktiske indvindingsmængder. Afgørelsen lider derfor af en væsentlig retlig mangel.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har ved vurderingen lagt vægt på, at Silkeborg Kommunes vurderinger er foretaget på baggrund af, at projektet på samlet 50.500 m³ er en reducing i forhold til de tidligere tilladte 55.000 m³ årligt, og dermed har vurderet, at en indvinding på 15.000 m³ og 35.500 m³ årligt fra de to borerer ikke vil have en negativ indvirkning på miljøet eller de omkringliggende forhold. Det fremgår dog, at der i de seneste 10 år maksimalt har været indvundet henholdsvis 15.000 m³ og 28.500 m³ årligt fra de to borerer, og en årlig indvinding på 50.500 m³ vil dermed være en stigning i forhold til de faktiske forhold.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har videre lagt vægt på, at kommunen i forhold til andre borerer har lagt vægt på, at projektet er en reducing i indvindingsmængden i forhold til tidligere, og at det derfor vurderes, at boring DGU [DGU nummer3] ikke bliver påvirket negativt. Derudover har nævnet lagt vægt på, at kommunen i forhold til § 3-beskyttet natur har lagt vægt på, at projektet er en reducing i indvindingsmængden i forhold til tidligere, og at det derfor vurderes, at de nærliggende søer og mose ikke bliver påvirket negativt.

Endvidere har Miljø- og Fødevareklagenævnet lagt vægt på, at Silkeborg Kommune på baggrund af, at projektet er en reducing i indvindingsmængden i forhold til tidligere, og dermed ikke vurderes at påvirke de nærliggende våde naturområder, har vurderet, at projektet ikke vil påvirke bilag IV-arten spidssnudet frø negativt.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har yderligere lagt vægt på, at Silkeborg Kommune har lagt vægt på, at projektet ikke vil forringe den kemiske tilstand af grundvandsforekomsterne, idet der er tale om en eksisterende vandindvinding, som nedsættes med 5.000 m³/år.

3.2.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets øvrige bemærkninger

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker, at det fremgår af sagens oplysninger, at bygherre har ansøgt om at indvinde 63.000 m³ årligt, og at Silkeborg Kommune har truffet screeningsafgørelsen om indvinding af 50.500 m³ årligt. Nævnet henviser til, at kommunen ved en fornyet behandling af sagen skal være

opmærksom på, at en screeningsafgørelse skal træffes på baggrund af bygherrens ansøgning. Da en screeningsafgørelse ikke er en tilladelse, og der bl.a. derfor ikke kan stilles vilkår i afgørelsen, kan et ændret projekt ikke være grundlag for kommunens afgørelse.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Silkeborg Kommunes afgørelse af 14. november 2023 om, at indvinding af grundvand til markvanding til [Adresse1] og [Adresse2], 7362 Hampen, ikke er omfattet af krav om miljøvurdering og § 25-tilladelse, og hjemviser sagen til fornyet behandling i Silkeborg Kommune.

[1] Lovbekendtgørelse nr. 4 af 3. januar 2023 om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

[2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet som ændret ved lov nr. 640 af 11. juni 2024.

[3] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

[4] Sagsnr. 23/14894.

[5] Forslag nr. 147 til Lov om miljøvurderings af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM) som fremsat den 3. marts 2016, de specielle bemærkninger til § 22.

[6] Vejledning nr. 9093 af 21. februar 2024 om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), Konkrete projekter, afsnit 4.5.3. Screeningsafgørelsen.

[7] Se bl.a. sagsnr. NMK-34-00507 og NMK-43-00526 samt 20/03796.

Lovområder:

Miljøvurdering af konkrete projekter